

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 19 de juliol del 2016.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Prèvia citació a judici de data 28 d'octubre de 2013, en l'audiència del subsegüent dia 28 de novembre de 2013, la part agent formulava demanda en reclamació de quantitat contra la part defenent, de conformitat amb les circumstàncies de fet que exposava i els documents adjuntats. Després d'invocar els fonaments de dret que considerava pertinents, sol·licitava que fos dictada Sentència *“per la qual es condemni a la demandada a satisfer al Sr. S.A.E. la quantitat de 35.765,04 € amb els interessos legals des del dia de pagament de cada una de les factures que consten en autes, respectivament, o bé subsidiàriament des del dia de la contesta a la demanda, imposant les despeses i costes processals a la demandada, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador a acreditar en*

període d'execució de sentència.”

II.- En l'Audiència de data 30 de gener de 2014, la part defenent va contestar a la demanda, oposant-s'hi; i després d'invocar els fonaments de dret que considerava pertinents, sol·licitava que fos dictada Sentència *“en mèrits de la qual s'absolgui a la meva principal respecte a la totalitat de la reclamació efectuada per la part agent, així com que sigui condemnada l'adversa a satisfer a la meva mandant les costes judicials, inclosos els honoraris d'advocat i procurador.”*

III.- Prèviament a les Providències d'abstenció i nova designa de Batlle ponent, en les audiències dels subsegüents dies 21 de març i 11 d'abril de 2014, les parts litigants van replicar i duplicar, insistint en les seves respectives posicions.

IV.- El dia 9 de maig del 2014, es va obrir el judici de proves en el marc dels presents autes, i en aquell acte la part actora va presentar un escrit proposant la pràctica de les proves I a IV i la part demandada va proposar la pràctica de les proves I a V, el detall de les mateixes constant en l'acta celebrada aquell referit dia (cf. f. 200).

V.- Després d'haver practicat els mitjans probatoris proposats per les parts amb el resultat que figura en autes, per diligència judicial del dia 7 de novembre de 2014 es va procedir al tancament del present judici, havent formulat ambdues parts les seves respectives conclusions, el subsegüent dia 28 de novembre de 2014, insistint en les seves respectives pretensions inicials.

VI.- L'Hble. Tribunal de Batlles va dictar Sentència en data 22 de setembre de 2015 i va decidir :

“Que donant lloc majoritàriament a la demanda interposada pel Sr. S.A.E. ha de condemnar a la societat mercantil andorrana C., SA. a pagar a l'agent la suma global de 34.025,10 €, incrementada pels interessos legals

comptadors des del dia 30 de gener de 2014 i fins a total liquidació del deute, així com a l'abonament de les costes processals, segons allò establert al Fonament de dret Cinquè d'aquesta resolució."

VII.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal de C., SA i, en virtut dels arguments que exposa en les seves conclusions, demana la seva revocació, imposant a l'adversa les costes del procediment.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER. - El present litigi té per objecte la reclamació que el promotor de l'obra bastida a Canillo com edifici d'habitatges i de magatzems de nom M., Sr. S.A.E., dirigeix contra el constructor de l'obra C. SA.

La sentència estima molt substancialment la demanda i condemna al defenent al pagament de 34.025,10 € i les costes causades.

Contra tal decisió s'alça la part vençuda.

SEGON.- En el seu recurs la part apel·lant reproduïx l'argument utilitzat en la instància consistent en que va arribar a un acord amb el promotor conforme aquest no li reclamaria pels defectes constructius que poguessin aparèixer a l'obra esmentada.

De fet es fonamenta en el document 8 de la seva contesta (foli 185) per justificar aquell pretès acord. La sentència d'instància desestima aquesta argumentació i compartim plenament la seva motivada valoració de la prova. En efecte, la part defenent presenta tres factures de l'any 2002 (documents 2,3, i 4, folis 180 a 182) amb la seva contesta, de les quals les dues primeres

fan referència a treballs efectuats en el xalet del promotor i la tercera a l'obra M. i també presenta un document denominat "de conformitat" de data 27.2.2003 en el qual acorden que el Sr. S.A.E. lliura tres efectes relacionats amb cada una de les factures que s'anomenen expressament pel seu número i el seu origen (el xalet i l'obra M.) i el seu termini de venciment respectivament. I acaba el document amb la conformitat de les dues parts i que es comprometen a no reclamar res cap de les dues parts.

Òbviament del dit document en cap moment es pot demostrar que haguessin pactat que si en el futur hi haguessin reclamacions de defectes constructius, d'aquests se'n faria càrrec exclusiu el promotor, ni tampoc si existien diferències respecte les certificacions. Res més lluny d'una valoració objectiva del dit document.

Juntament amb aquests esmentats documents, acompanya el defenent un document manuscrit (doc. 7, foli 184), que és anònim, en el qual hi ha referència, a més de les tres dites factures a deutes pendents, de les certificacions 19ena. i 22ena. I ara afirma que aquestes quantitats pendents de les certificacions indicades són les que varen justificar que arribessin a l'acord de compensar-les amb futures reclamacions per defectes constructius que poguessin sorgir a l'obra. Cap fonament té aquesta asseveració i això fa que la sentència d'instància la descarti per manca de qualsevol suport probatori. I com molt indica el Tribunal *a quo* si aquestes certificacions encara estan pendents de pagament resulta estrany que no hagin estat motiu de demanda reconvençional per la seva part.

En conclusió, aquest greuge ha de quedar totalment descartat per manca de suport probatori.

TERCER.- A l'inici del seu recurs, la defenent fa una referència a la pericial de l'arquitecte Sr. B. en el sentit de que ha afirmat que desconeixia si la inexistència de la tela asfàltica sota les terrasses era imputable a la manca de *lex artis* o a la manca d'una indicació o previsió de l'arquitecte director de

l'obra. Però aquesta declaració del perit de fet resulta intranscendent perquè ni en la contesta a la demanda ni tampoc en la dúplica, hi ha la més mínima referència a l'oposició de la part defenent a que els defectes detectats no fossin certs. Aleshores, no hagués ni calgut cap prova sobre els defectes perquè no havien estat discutits. Només es discutia si existia un pacte de renúncia del promotor a reclamar al constructor per defectes constructius atribuïbles a aquest.

En conclusió tot el recurs ha de ser desestimat.

QUART.- En resultar desestimat el recurs procedeix imposar les costes per ell generades a la part recurrent, de conformitat amb el que disposa el Codi 7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de C. SA contra la Sentència dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles en data 22 de setembre de 2015, que confirmem íntegrament, i imposar les costes d'aquesta alçada a la part recurrent.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-